

Xalet de Josep Barrera

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Pere Planas, número 152
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.440448292333
Longitud: 2.0879251736142
UTM Est (X): 423806
UTM Nord (Y): 4588054

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 449
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Any: 1927
Autoria de l'element: Arnald Calvet
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-189.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 3982306DF2838D0001WM
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dj., 30/11/2023 - 18:30

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil eclèctic projectat el 1927 per l'arquitecte Arnald Calvet. Consta de planta baixa i golfes, amb teulada a dos vessants, de teula plana.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres obertures a la planta baixa. Al centre hi ha la porta d'entrada i, a cada costat, una finestra horitzontal. Sobre la porta hi ha una marquesina d'estil modernista feta de forja i vidre. Al nivell de les golfes hi ha una finestra ovalada. La planta del pis de golfes és de creu grega. Una cornisa motllurada divideix les dues plantes. El coronament de la teulada és fet amb caps de biga de fusta que suporten un ràfec voladís.

Història

Josep Barrera va demanar el 10 de setembre de 1927 permís d'obres per construir aquest xalet. El projecte era d'Arnald Calvet, arquitecte. El permís va ser concedit el 7 de novembre del mateix any per la Comissió Permanent.

Arnald Calvet Peyronill va néixer i morir a Barcelona els anys 1874 i 1956. Va ser l'arquitecte que va projectar els magatzems Jorba, al Portal de l'Àngel de Barcelona, i també els de Manresa. Així mateix, és autor de les cases Armenteres i Parellada del carrer Provença, de Barcelona, i del Mercat de Sarrià, amb M. Coquillat.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència,

la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

